

ת"פ 51271/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51271-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

לפני	כבוד השופט אביחי דורון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני

החלטה

לפני בקשה לשינוי תנאי שחרורו של הנאשם.

ביום 13.02.20, במסגרת הסדר שבין הצדדים, הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) לאותו חוק, הטיעונים לעונש בעניינו נקבעו ליום 12.07.20.

הנאשם שוחרר במסגרת הדיונים השונים בתיק המ"ת (51261-12-19) בתנאים של מעצר בית בפיקוח מפקחים שאושרו בבית אחותו או בבית אחר שיאושר על ידי המאשימה, איסור יצירת קשר עם אשתו (המתלוננת) או עם ילדיו, וכן אפשרות יציאה לעבודתו בפיקוח אחיו או מפקחים אחרים שאושרו בימים א - ו בשעות שנקבעו.

במועד הדיון, ועל רקע התיקון המשמעותי של כתב האישום שסוכם עליו, הודיע הסנגור בעל פה על כוונתו להגיש בקשה לשינוי תנאי שחרורו של הנאשם, ובאותו יום גם הגיש אותה, כשעל פי החלטת בית המשפט היה על המאשימה להתייחס לבקשה זו עד ליום 19.2.2020 ואף נקבע מועד לדיון בה ליום 26.2.2020 היה והצדדים לא יגיעו להסכמות.

המאשימה לא הגישה תגובתה לבקשה אך בדיון שהתקיים במועד הנדחה שנקבע התנגדה להקלה בתנאי השחרור היות שלנאשם כבר לא עומדת חזקת החפות לאחר שהודה והורשע בעבירות כאמור לעיל. המאשימה טענה כי הבקשה לשינוי תנאי השחרור מתבססת ברובה על טעמים כלכליים והציעה לשלוח את הנאשם לשירות המבחן אשר יבחן את בקשתו ולאחר שיוציא תסקיר (מעין "תסקיר מעצר") בגינה יועדו הצדדים שוב.

הסנגור התנגד לקבלת עמדת התביעה בשל מספר סיבות ובהן משמעות הזמן הממושך בו עתיד הנאשם להישאר בהגבלות הקשות בהן הוא נתון (כחודש וחצי נוספים לערך, א.ד.), מאז יום 20.12.19, שחרורו ממעצר כבר בדיון הראשון שנוהל נגדו לאחר מעצרו, עניין המצביע על התרשמות בית המשפט ממסוכנות מוגבלת בלבד, אך בעיקר נוכח תיקון כתב האישום המקורי, מחיקת האישום המרכזי והחמור משלושת האישומים שהוגשו נגדו (אישום מספר שלוש) והוספת נסיבה של התגרות מצד המתלוננת באישום הראשון.

לטענת הסנגור - האישום השלישי היווה את הבסיס לתנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם, ולאחר מחיקתו נותר כתב אישום שונה לחלוטין מזה החמור שהוגש תחילה ואין להותיר את הנאשם בתנאי השחרור המגבילים ומצרי הצעדים שהוטלו בגין כתב האישום המקורי.

ב"כ הנאשם הגיש לעיון בית המשפט כתבי אישום חמורים יותר בהם, לדבריו, לא הוגשו בקשות למעצר. ב"כ הנאשם ציין כי המתלוננת עזבה את ביתם המשותף, ומתגוררת כיום בבית הוריה.

מן הראוי לציין כי בשום שלב בדיונים עד כה במסגרת תיק המ"ת או לאחר הרשעתו לפני לא נבחן הנאשם בשירות המבחן ולא הוגש בעניינו תסקיר כלשהו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל עסק עצמאי בתחום עבודות האיטום. כחלק מתנאי שחרורו יוצא הנאשם לעבודתו בפיקוח מלא של אחיו, לשם הפיקוח נדרש הנאשם לשלם לאחיו משכורת.

הנאשם לא הפר את תנאי שחרורו מיום הטלתם עליו.

אף שביום 9.1.2020 דחה כב' השופט צימרמן בקשה קודמת של הנאשם לביטול מעצר הבית שהוא נתון בו, נראה כי חלוף הזמן ובעיקר שינוי הנסיבות עומדים לזכותו של הנאשם בבואי לשקול את בקשתו, ואף שכל החלטה על הקלה בתנאי שחרור צריכה להתייחס לעילת הטלתם - מסוכנות הנאשם, אין ספק כי נקודת שיווי המשקל בין העבירות בהן הורשע הנאשם והמסוכנות הנשקפת מהם, השתנתה מהותית לאחר תיקון כתב האישום כאמור, וגם בהינתן התנהגותו של הנאשם ואי הפרת התנאים מאז הוטלו עליו.

למעלה מחודש עבר בין הדיון האחרון ועד לגיבוש הסדר הטיעון שבין הצדדים, במסגרת הסדר זה לקח הנאשם אחריות על המעשים, ונשלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן לקראת הטיעונים לעונש. בעת כתיבת שורות אלה חלפו למעלה מחודשים מהחלטתו האחרונה של בית המשפט בעניין תנאי השחרור.

מסכים אני עם עמדת ב"כ הנאשם לפיה, כתב האישום האחרון, הוא נקודת המוצא החדשה של בית המשפט ביחס לתנאים ולהגבלות המוטלות על הנאשם, וזאת מבלי להקל ראש במעשיו. אני סומך ידי גם על הנאמר בנוגע לגזר דין המוטל על נאשם פלוני, ואני סבור כי גם ביחס לעילת מעצר ובחינת תנאי שחרור ניתן לאמר דברים דומים. (ע"פ 82/20 מדינת ישראל נ' קרול אייזק (19.02.20)):

"... יודגש כי אין בדברים אלה כדי לגרוע מן הצורך להקפיד היטב על כך שכתב האישום המתוקן והעדכני, והוא בלבד, יהיה הבסיס לגזירת עונשו של מישור שעבדין."

מצאתי כי יש לקחת בחשבון גם שיקולים נוספים ובהם מצבו הכלכלי של הנאשם, פרנסתו, העובדה כי הוא אב לשני ילדים קטינים, וכן עמדת המתלוננת אותה בחנתי באמצעות המאשימה, לפיה עד למועד זה ההגבלות שהוטלו על הנאשם לא הופרו כלל, וכי התנאים וההגבלות שהטיל עליו בית המשפט, ידועים לה. ככל שיש בכך כדי להוסיף לדברים, מסרה המתלוננת כי אין כל מניעה מצדה שהנאשם ישוב להתגורר בביתם השכור, ובלבד שישלם את שכר הדירה אותו היא משלמת כיום.

עם זאת, נוכח המסוכנות המבוטאת על פניהן בעבירות בהן הורשע הנאשם ובהיעדר תסקיר שירות מבחן שבידיו כלים משוכללים יותר מאלה שבידי בית המשפט לבחון מסוכנותו של הנאשם כלפי המתלוננת, אינני סבור כי נכון יהיה להיעתר לבקשתו של הנאשם במלואה אלא במדורג בלבד.

לשם השלמת התמונה אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר "מעצר" בו תיבחן בקשת הנאשם לבטל לחלוטין את מעצר הבית שהוא נתון בו, בשינויים שאני קובע להלן. התסקיר יוגש עד ליום 1.5.2020.

לאור כל האמור לעיל אני מורה על שינוי תנאי שחרורו של הנאשם, לעת הזו, באופן הבא:

בזמנים בהם הנאשם לא יוצא לעבודתו ישהה הנאשם בביתו במעצר בית, **ללא פיקוח**, אך מנגד עלות תשלום שכר הדירה תהא באחריותו הבלעדית של הנאשם. תנאי זה נכון לכל ימי השבוע, כולל סופו.

ככל שיבקש הנאשם לשהות בבית אחותו, בעיר מודיעין, בה שהה עד כה, במהלך סופי השבוע, יודיע על כך למאשימה, ללא צורך בקבלת הסכמתה.

אני מאשר יציאתו של הנאשם לעבודתו, ללא פיקוח, אך הנאשם ימשיך ויעביר למאשימה את תכנית העבודה המיועדת לשבוע שלאחר מכן, על מנת שתהא בידה של המאשימה האפשרות לבדוק את הימצאותו במקומות בהם מסר כי ישהה.

אני שב ואוסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלוננת בין במישרין ובין בעקיפין, וככל שיבקש ליצור קשר עם ילדיו

יעשה כן באמצעות צד ג', ללא מעורבות המתלוננת. אני אוסר על הנאשם להימצא ברדיוס של 200 מטר מכל מקום שהמתלוננת נמצאת או עשויה להיות בו, ובתוך כך אוסר על כניסתו לתחומי העיר מעלה אדומים, מקום עבודתה של המתלוננת, וכן לשכונת המגורים של הוריה, בה היא שוהה עם ילדיה הקטינים.

הנאשם יפקיד סך של 5,000 ₪ להבטחת כלל התנאים שקבעתי לעיל.

מזכירות בית המשפט תעביר העתק הפרוטוקול לשירות המבחן על מנת שיגיש תסקירו כאמור לעיל.

ניתנה היום, י"ח אדר תש"פ, 14 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.